

Escriptors.TV: Vicent Usó

Publica la novel·la de gènere negre 'La mà de ningú' (Proa)

L'escriptor [Vicent Usó](#) ([bloc](#)) acaba de publicar la novel·la ' [La mà de ningú](#) ' ([Proa](#)) i en llegeix un fragment per a la sèrie Escriptors.TV ([vídeo](#)). La història s'esdevé en un poblet de la Normandia septentrional, quan un matí tranquil de novembre un pagès troba una mà amputada al mig d'un corriol. Sis personatges relacionats amb aquesta 'mà de ningú', però no necessàriament entre si, van construint la trama i descelant-ne els secrets.

'No sóc partidari d'etiquetar les novel·les, diu Usó (Vila-real, 1963), però assumesc de ple que 'La mà de ningú' és una novel·la negra. He fet servir l'utilitatge d'aquest gènere, perquè té una gran capacitat de seducció lectora i ofereix moltes possibilitats, quan tens la intenció d'analitzar la societat on s'esdevé el crim.' Però: 'Que quede clar, eixa novel·la, l'he escrita com les anteriors, sense la voluntat inicial que fóra una novel·la negra. La meua manera de fer no ha canviat. I m'agradaria que els lectors de novel·la negra s'hi sentiren còmodes i que els meus lectors no se n'estranyaren, ans reconegueren el meu fer dels llibres anteriors.'

Vicent Usó ha publicat nou novel·les i ha estat finalista del Premi Sant Jordi en dues ocasions, amb 'Les ales enceses' (2005) i amb 'El músic del bulevard Rossini' (2009). Forma part del col·lectiu Unai Siset.

'La mà de ningú' s'esdevé en tres indrets francesos: la Normandia, París i un castell de la Borgonya. Per què Usó ha ambientat la novel·la a França? Per casualitat: 'La novel·la va nàixer d'un conte que em varen encarregar i que havia de passar a França. Per escriure'l, com faig habitualment quan m'he de posar a escriure una nova obra, vaig consultar l'arxiu de les idees (com en dic): un calaix on vaig deixant notes, apunts, retalls de diari..., i vaig recuperar una notícia sobre la història recent d'Europa. El punt de partida va anar creixent i els quinze fulls que em demanaven del conte foren desbordats per la història que començava a trenar-se. Per tant, vaig aparcar eixa història, i vaig escriure el conte sobre una altra cosa. Després vaig reprendre açò que ha acabat essent 'La mà de ningú'. En el punt en què em trobava ja era molt difícil de traslladar la història a un altre lloc. Jo he emprat en alguna novel·la el topònim la Vila, que d'alguna manera fa referència a Vila-real, però que no ho és. Ara, en eixe cas no tenia sentit ressituar la novel·la a la Vila, perquè la base ja era massa potent.'

Un altre fet que crida l'atenció és l'estructura de l'obra, que es construeix per dies i per personatges. Explica Usó: 'Totes les meues novel·les tenen tendència a la coralitat, potser perquè m'agraden els personatges secundaris, i perquè el món és així, ple de personatges. En eixe cas, a més de descobrir l'assassí, també s'ha de descobrir la identitat de la víctima. La història transcorre en quaranta-vuit hores i pocs dies després al voltant de sis personatges: un transportista que conversa tot el dia amb una amant imaginària (és el personatge que em va atrapar i arrossegat a escriure la novel·la), un immigrant senegalès que ven films al carrer, una okupa que fa malabars, un metge vidu amb dues filles menudes... Tots sis es troben en pla d'igualtat amb el lector. Són sis punts de vista. I la feina ha consistit a equilibrar-los: que cap personatge no anul·lara la trama ni que la trama general anul·lara cap personatge.'

I quins fets volia contar Vicent Usó?: 'Els fets tenen a veure amb la brutalitat humana i amb la immediatesa d'aquesta brutalitat. Com vam poder veure a la Guerra dels Balcans. La maldat recent no s'acaba amb el nazisme, que després hi ha hagut fets brutals, ací a tocar.'

11 novembre 2011

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)